

18. A próféta ajándéka

A próféta ajándéka a Szentlélek egyik ajándéka. Ez az ajándék a maradék egyház ismertetőjele, ami E. G. White szolgálatában nyilvánult meg. Mivel Isten hársai az igazság állandó, irányadó forrásai, amelyek az egyházat vigasztalják, vezetnek, tanítják és eligazítják. Nyilvánvalóvá teszik, hogy a Biblia az a szermű, amellyel minden tanítást és tapasztalatot meg kell vizsgálni. (Jés 2:28-29; ApCsel 2:14-21; Zsid 1:1-3; Jel 12:17; 19:10)

Jáda király, Jásaf, le volt sötétítve. Az ellenség csapatai kárhoztak. A helyzet kilátástalan volt. "Én az Urat kezdtem keresni, és hirdetem az egész jáda országban bűnt." (2Krn 20:3) A nép azt mondta, hogy irgalomért és szabadulásért kénytelenek lesznek az árhoz.

Amikor Jásaf az imádkozást vezette, kárte Isten, válltoztassa meg a kárte. "Gy kénytelenek: "Nem te vagy-e egyedül Isten a mennyben, aki uralkodik a pogányok minden országán? A te kezében van az erő és hatalom, és senki sincsen, aki ellened megállhatna" (6. v.). Isten nem vődte meg kárte teljesen az évőit a múltban? Nem adta ezt az országot vállasztott népnek? Jásaf -gy esedezett: "h, mi Istenünk, nem tőled meg őket? Mert nincsen mibennünk erő... Nem tudjuk, mit cselekedjünk, hanem csak terejünk a mi szemeink" (12. v.).

Amikor egész jáda ott állt az ár előtt, egy Jahziel nevű ember felállt. Ázzenete bitorást és eligazítást vitt a megrettent népnek. "Gy szót: "Ne féljtek... mert nem ti harcoltok velük, hanem az Isten... álljatok vesztig, és álljtok az árnak szabadulás... mert az ár veletek lesz" (15-17. v.). Reggel Jásaf király -gy szót csapataihoz: "Ézbbzatok az árban, a ti Istenetekben, és megerősítették; bbzatok az ő prófétaiban, és szerencsések lesztek!" (20. v.).[1]

A király annyira hitt Jahzielnek, ennek az alig ismert próféta, hogy harcosok helyett az Urat és a szentek szöpsöt dicsőítő kárte állította a frontvonalba. Amikor a hit öneke betöltötte a levegőt, az ár cselekedett, és szeszavarta a jáda ellen szövetkezett seregeket. Olyan nagy volt az állók, hogy az ellenség kárte "Én senki sem menekült meg" (24. v.).

Jahziel Isten szöcsve volt e kárte teljesen alkalommal.

A próféták fontos szerepet játszottak mind az Ős-, mind az Újtestamentumi időkben. De megszűnt-e a próféták működése a bibliai kánon lezárásával? Hogy megtaláljuk erre a kérdésre a választ, kénytelen nyomon a prófétikus történelmet!

Á

A prófétaság a bibliai időkben

Bár a bűn vágot vetett az Isten ember közötti kapcsolatoknak (Ésa 59:2), Isten nem szüntette meg az emberiséggel való bensős viszonyt, hanem az Isten ember kapcsolatának módjait alakította ki. Bár törvénstörő, intő Ős feddő zeneit a prófétákon keresztül kiáltotta ki. [2]

A Szentírás szerint próféták az, akik az Ős zeneit kap Istentől, Ős azok értelmét kiáltja Isten népe. [3] A próféták nem saját maguktól, hanem az Isten akaratából származottak a prófétai szék; hanem a Szentlélektől indítva szólottak az Istennek szent emberei" (2Pt 1:21).

Az Újtestamentumban a próféták székét általában a hű ember nébi fordította. 2Máz 7:1-2 kifejezi ennek jelentését; az Ős azt mondta Mózesnek: "Lásd, olyannak teszek a fira előtt, mintha Isten volna. Testvéred, Áron pedig a prófétád (nébi) lesz. Te mondj el neki mindent, amit én parancsolok neked. Testvéred, Áron, megbeszéljen a fira-val" (Új prot. ford.). Mózes úgy viszonyult a fira-hoz, mint Isten a néphez. Ahogy Áron kiáltotta Mózes szavait a fira-val, a próféták úgy tolmácsolják Isten szavait a népnek. A próféták kifejezés tehát a Menny által kiválasztott, Isten zeneit kiáltó székét jelöl. A hű ember nébi gárda megfelelője a próféták, amelyből a magyar próféták szék is származik.

A "szék", amely a hű ember roeh (Ésa 30:10), vagy cházeh (2Sám 24:11; 2Kir 17:13) szék fordította, szintén a prófétaság ajándékával felruházott személynél jelöl. A próféták Ős néző - rokontermé szavak. A Szentírás így magyarázza ezt: "Érőgen Izraelben ezt mondták, amikor valaki elment Istent megkérdezni: Jertek, menjünk el a nézőhöz; mert akit most prófétának neveznek, rogen nézőnek hívják" (1Sám 9:9). A néző elnevezés azt hangsúlyozza, hogy a próféták befogadják a mennyei zeneit. Isten feltárta a próféták személynél az Ős elöl azt a titkot, amit általában akart népevel kiáltani.

Az Ős során Isten a prófétaság ajándékával felruházott személyeken keresztül nyilvánította ki akaratát népek. "És semmit sem cselekszik az Ős Uram, az Ős, má-g meg nem jelenti titkát az ő szolgálójának, a prófétáknak." (Ám 3:7; v. Zsid 1:1)

A próféciák aijndok rendeltése az Ősíttestamentumban. Az Ősíttestamentum a Szentlélek aijndokai kizárólagos helyet ad a próféciáknak. Az egyház számára leghasznosabb szolgálatok felsorolásakor egyszer az első, másodszor a második helyre teszi (Iájd Rm 12:6; 1Kor 12:28; Ef 4:11). Ez arra buzdítja a hívőket, hogy kizárólagosan ezt az aijndokot kovájnják (1Kor 14:1, 39).

Az Ősíttestamentum szerint a próféciák a kizárólagos feladatokat tartalmazzák be:[4]

1. Segítettek az egyház megalapításában. Az egyház felépítését az apostoloknak alapkövön, ívön a szeglető maga Jézus Krisztus" (Ef 2:20-21).

2. Kezdeményezték az egyház misszió-szolgálatát. A Szentlélek a próféciák által válasszotta ki Pál és Barnabást első missziójukra (ApCsel 13:1-2), és eligazítást adott a misszionáriusok munkaterületére (ApCsel 16: 6-10).

3. Oktatták az egyházat. "Aki próféciát - mondta Pál -, a gyülekezetet építi." A próféciák embereknek szólnak, az építésre, intésre és vigasztalásra" (1Kor 14:4, 3). Isten a próféciát - az egyház aijndokokkal együtt - azért adta az egyháznak, hogy felkésztse a hívőket az szolgálat munkájára, Krisztus testének építésére" (Ef 4:12).

4. Egységessé tették, és vették az egyházat. A próféciák segítettek elérni a hitnek egységét, és vették az egyházat a hamis tanításoktól, hogy a hívők ne legyenek zűrzavarban... gyermekek, akiket ide s tova hívny a hab és a tanításnak akármilyen szele, az embereknek ilnoksága által, a tövél és ravaszáigához való családokig által" (Ef 4:14).

5. Figyelmeztettek a jövöbeli nehézségekre. Az egyik Ősíttestamentumi próféciát figyelmeztette a hívőket, hogy "hőnség kizárólagos. Az egyház ezt mentőakciót kezdeményezett az őhezők megsegítésére" (ApCsel 11:27-30). Más próféciák pedig figyelmeztették Pált, hogy Jeruzsálemben elfogják, és börtönbe vetik (ApCsel 20:23; 21:4, 10-14).

6. Erősítették a hitet a viták idején. Az első egyháztanácsban a Szentlélek irányította az egyházat a

pogányokból lett keresztények a dVisszagőnt őrintő vitás kőrdős előntőben. Azután prőfőttők által a Lőlek megerősőtte a hővőket az igaz tantőtelekben. Miután továbbtők a tanőcs dőntőtt az egyhőz tagjainak, őzJődős ős Silő pedig, maguk is prőfőttők ővőn, sok besződdel intők az atyafiakat, ős megerősőttők" (ApCsel 15:32).

ő

A prőfőttők ajőndőka az utolső napokban

Sok keresztőny azt hiszi, hogy a prőfőttők ajőndőka megsőnt az apostoli korszak lezőrlőisőval. A Biblia azonban kinyilatkoztatja, hogy a vőgődő veszőlyeiben az egyhőznek kőlőőntősen szőksőge van a mennyei eligazőttőra, ős bizonyőgot tesz arról, hogy az őtestamentumi idők utőn is őllandőan szőksőge van a prőfőttők ajőndőkőra ős őjogattőra.

A lelki ajőndők
folytonossőga. A

Biblia sehol sem beszől arról, hogy Isten visszavonja az egyhőznek adott lelki ajőndőkokat, mielőtt azok betőlőtt cőljukat, amely Pőj szerint az, hogy eljuttassők az egyhőzhez őza hitnek ős az ő megismerőttőnek egysőgőre, őrett főrfőőgra, a Krisztus teljessőgővel őkeskedő kornak mőrtőkkőre" (Ef 4:13). Mivel az egyhőz mőg nem jutott el erre a szintre, most is szőksőge van a Lőlek ősszes ajőndőkőra. Ezek az ajőndők, beleőrtve a prőfőttők ajőndőkőit is, Krisztus visszajővetelőig Isten nőpőnek őldőra szolgőlnak. Ezőrt Pőj arra figyelmeztette a hővőket, hogy őza Lelket meg ne oltsőjtok", őza prőfőttőkőst meg ne vessőtek" (1Thessz 5:19-20), ős azt tanőcsolta, hogy őzkkővőnjőjtok a lelki ajőndőkokat, leginkőbb pedig, hogy prőfőttőkőjtok" (1Kor 14:1).

Ezekben az ajőndőkben

nem mindig bővelkedett a keresztőny egyhőz.[5] Az apostolok halőla utőn, Kr. u. 300-ig a prőfőttők nagy tisztelet őlőzte.[6] De az egyhőz lelki hanyatlősa ős az ebből eredő hitehagyőis (ősd a 13. fejezetben) a Lőlek jelenőttőnek ős ajőndőkainak csőkőttőhez vezetett. Ugyanakkor a hamis prőfőttők megrendőttők a prőfőttők ajőndőka irőnti bizalmat.[7]

Az egyhőz őrtőnelem

bizonyos szakaszaiban a prőfőttők kisebb mőrtőkő megnyilvőnősa nem jelenti azt, hogy Isten ezt az ajőndőköt vőgőlegesen visszavonta. A Biblia jelőse szerint a vőg kőzeledttővel ez az ajőndők jelen lesz, hogy őtsegő-tse az egyhőz az a nehőz időkőn. Sőt a Biblia azt is kijelenti, hogy ennek az ajőndőknek a tevőkenysőge megő.

A prőfőttők

ajőndőka kőzvetlenől a mősdik advent előtt. Isten Keresztelő Jőnosnak azőrt adta a prőfőttők ajőndőkőit, hogy meghirdesse Krisztus első adventőtt. Isten nekőnk is megőgőtte a prőfőttők ajőndőkőit, amely segő-t a mősdik advent hirdettőben, hogy mindenkinek alkalma legyen felkőszőlni a Megvőltőval valő

találkozásra.

Tápany, hogy Krisztus

emlékét tesz hamis próféciák fellépéséről, mint eljövetele küzveltségének egyik jeléről (Mt 24:11, 24). Ha a vég idején nem lennének igaz próféciák, Krisztus mindenkitől átvett volna, aki azt állítja, hogy megkapta ezt az ajándékot. A hamis próféciákra való figyelmeztetés azt jelenti, hogy igaz próféciák is lesznek.

Jáel próféta

megjövendülte, hogy küzvetlenül Krisztus visszajövetele előtt a próféciákig ajándéka káivalélegesen kiírad. Ezt mondta: "Ézsászen azután, hogy kiírtam Lelkemet minden testre, és próféciáknak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek Álmokat Álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat írtak. Sőt még a szolgálókra és szolgálóleányokra is kiírtam azokban a napokban az én Lelkemet. Écsodajeleket mutatok az égen és a földön; vért, tétzet és stószlopokat. A Nap sítátsággá válik, a Hold pedig vérré, minekelőtte eljő az Ášrnak nagy és rettenetes napja" (Jáel 2:28-31).

Az első páncéltsó tanja

volt a Lék rendkélí megnyilatkozásának. Jáel próféciáit idözeve, Páter rímutatott, hogy ilyen Áldásokat Ágért Isten (ApCsel 2:2-21). Felteheték azonban a kórdóst: Vajon Jáel próféciája egyszer s mindenkorra beteljesedett-e páncéltsókor, vagy lesz még egy másik, még nagyobb megvalásulása is? Sem-mi nem bizonyítja, hogy a jelenségek a Napban, a Holdban, amelyekről Jáel beszélt, megelőzte vagy küvette a Léknek azt a kiíradását. Ezek a jelenségek csak századokkal később következtek be (Ísd e kényv 24. fejezetét).

Páncéltsó tehát a Lék

második advent előtti teljes megnyilvánulásának előze volt. Mint Palesztinban a korai eső, amely ősszel, révíddel a veteményezés után esett, a Szentlék páncéltsó kiíradásával megkezdődött a Lék adományozása. Jáel próféciájának teljes és végső megvalásulása olyan, mint a kósi eső, amely ősszel esve, megörlelte a gabonát (Jáel 2:23). Hasonlóképpen, Isten Léknek végső kiíradása küzvetlenül a második advent előtt títónik meg, azután, hogy beteljesednek a megjövendült jelek a Napban, a Holdban és a csillagokban (v. Mt 24:29; Jel 6:12-17; Jáel 2:31). Miként a kósi eső, a Léknek ez a végső kiíradása megörleli a földet (Mt 13:30, 39), és ézmindaz, aki az Ášrnak nevét há-vja segátságáí, megmenekéí" (Jáel 2:32).

A próféciákig

ajándéka a maradék egyházban. A Jelenések 12. fejezete két nagyobb Áldézi időszakot jövendül. Az első alatt, amely Kr. u. 538-tól 1798-ig tartott (Jel 12:6, 14; Ísd e kényv 12. fejezetét), a húséges há-vök kegyetlen Áldézt szenvedtek. Küzvetlenül a második advent előtt Sítán ismát títadni fogja éz az ő (asszony) magyájból valakat", a maradék egyházat, amely nem tít meg Krisztus iránti húséget. A Jelenések kényve Ágy jellemzi a maradékot alkotás húséges há-vöket, hogy ők ézIsten parancsolatainak megörzői", és ézakiknál vala a Jázus Krisztus bizonyoságtéle" (Jel 12:17).

Az angyal Ács János káprázott
 kácsi beszégetésből világossá válik, hogy a Jézus Krisztus bizonyágtéle" kifejezés prófétikus kinyilatkoztatást jelent.[8]

A káprázó felé az angyal felfedi káprázatot: "Észszolgatársad vagyok náked Ács a te atyádfiainak, akiknél a Jézus bizonyágtéle van" (Jel 19:10), Ács észszolgatársad vagyok náked, Ács a te atyádfiainak, a prófétáknak" (Jel 22:9). Ezek a párhuzamos kifejezések világossá teszik, hogy a próféták azok, akiknél a Jézus bizonyágtéle" van.[9] Ez megmagyarázza az angyal kijelentését, hogy a Jézus bizonyágtéle a prófétásáig lelke" (Jel 19:10).

James Moffat Ágy magyarázta ezt a szöveget: "Mert Jézus bizonyágtéle vagy tanásáig (azaz a Jézus által tett bizonyáig vagy tanásáig) a prófétásáig lelke". Ez... káprázóknak azoknak a testvéreknek a káprázatot határozza meg, akik a prófétikus ihlettség birtokosaikat Jézus bizonyágtéle" hordozzák. Jézus bizonyágtéle voltaképpen megfelel a Jézus által tett tanásáig" (XXII. 20). Ez Jézus kinyilatkoztatása (Jel 1:1 szerint vögső soron Isten), ez ihleti a keresztény prófétákat is."[10]

Tehát a Prófétásáig Lelke kifejezés vonatkozhat (1) a Szentlekre, aki megihleti a prófétákat Isten kinyilatkoztatásával, (2) a Prófétásáig ajándéknak tevékenységére, Ács (3) magára a prófétásáig káprázó-tőjére.

A prófétásáig ajándéka, Jézus bizonyágtéle" - a Jézus egyháznak a prófétásáig káprázó-téle" [11] - a maradék egyházig egyik megkálátlóztető jellemvonásait tartalmazza. Jeremiás ennek az ajándéknak a szövegét a térvénynélkélisággal hozta a szövegbe. "Nincsen térvény, sőt prófétáji sem nyerne kijelentést az Árt." (JerSir 2:9) A Jelenések káprázó e kettő birtoklását a vögső egyháznak megkálátlóztető jellemvonásaival azonos-tja; ennek az egyháznak a tagjai megőrzik a Jézus parancsolatait", Ács megvan náluk a Jézus Krisztus bizonyágtéle", vagyis a prófétásáig ajándéka (Jel 12:17).

Isten az Egyiptomból kivonul "Égyházig" a prófétásáig ajándékát adta, hogy általa megszervezze, oktassa Ács vezesse nápát (ApCsel 7:38). "ÉzPrófétá Általhozta fel az Ásr Izrájelt Egyiptomból, Ács prófétá Által tartatott meg." (HÁs 12:13) Nem meglepő ezért, ha a prófétásáig ajándékát azok káprázótt találjuk, akik a vögső kivonulás - a bűntől szennyezett Föld bolygóról a mennyei Kájánba való menetel - résztvevői. Ez a kivonulás, amely a másod advent káprázó, Ács 11:11 vögső Ács teljes megvalósulása: "Lesz ama napon: az Ásr másodsor nyújtja ki kezét, hogy nápe maradéka"jt megvegye..."

Á

Segítség a végző

végzőkben. A

Szentírás kinyilatkoztatja, hogy a Föld történelmének utolsó napjaiban Isten népe az elpusztításra szólítja fel a hatalom, a sárkány minden haragját átköli (Jel 12:17). Ez a nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy népe kezdett lenni" (Dán 12:1). Hogy ítélet-tse népet az idők e leghevesebb káoszdelmének, a szerető Isten arról biztosítja, nem lesz egyedül. Jézus bizonyítja, a Prófétaság Lelke elvezeti a maradékot közelebb a végzők közele: találkoznak Megváltókkal a májodik adventkor.

A káoszvető végző magyarítja

meg a profétaság ajándékának a bibliai és a bibliai idők utáni megnyilatkozásai közötti kapcsolatot: "Ég egy fél, hajó előtt állunk. A hajó tulajdonosa tájékoztatást kényvet ad nekünk. Azt mondja, ez a könyv elegendő eligazítás tartalmaz egész utunkra, és ha megfogadjuk az utasításokat, sörtesen cölba jutunk. Vitorlabontás után kinyitjuk a könyvet, hogy megismerjük a tartalmát. Azt találjuk, hogy a szerző általános elveket fektet le benne utunk irányára, és gyakorlati eligazításokat ad, az őt végzőig előfordulhat minden eshetőségre számra. De elmondja azt is, hogy utunk utolsó része káoszban veszélyes lesz; hogy futóhomok miatt a part alakja állandóan változik, és de az őtnek e részében - mondja - részéről gondoskodtam, aki csatlakozik hozzátok, és azokban a részletekben és veszélyekben széles közele eligazításokat ad. Figyelnetek kell a részre.' Ezzel az ötmutatással eljutunk a jelzett veszélyes ötszakaszhoz, és a részre - az örethez hán - megjelenik. De a legközele káoszvető egyesek fellázadnak ellene, amikor felajánlja szolgálatait. "Megvan az eredeti ötmutatásokat tartalmazó könyvünk - mondják -, és ez elég nekünk. Ehhez ragaszkodunk, és csakis ehhez; nem örölk semmit tőled.' Kik ragaszkodnak most az eredeti ötmutatáshoz? Azok, akik elutasítják a részre, vagy akik elfogadják, ahogy a könyv tanácsolja?" [12]

Á

A bibliai idők utáni próféta és a Biblia

A profétaság ajándéka

hozta létre a Szentírást. A Biblia keletkezését követő időkben sem szabad mással helyettesíteni a Szentírást, sem hozzátenni a Szentírásához, mondván, hogy a szentírás ki nem zárult.

A profétaság ajándéka a

végzőkben is ugyanolyan betölti szerepét, mint az apostolok korában. Feladata, hogy örvényt szerezzen a Bibliának, mint a hit és gyakorlat alapjának, magyarítja tanításait, és a mindennapi életre alkalmazza az elveit; szerepe van az egyház életében és tanításában, hogy az betöltsen Istentől rendelt káoszvető. A profétaság ajándéka dorgolja, inti, vezeti és bitorja mind az egyéneket, mind az egyházat, vödi az eretnekségtől, és egységesíti a hávöket a bibliai igazságok alapján.

A bibliai idők utáni

próféták szerepe nagyon hasonlít az olyan prófétákhoz, mint Nájin, Gáid, Aszáif, Semaia, Azariás, Eliázer, Ahija és Obed, Miriam, Debora, Hulda, Simeon, Keresztelő János, Agabus, Silás, Anna, Filep nagy lánya (ők a bibliai időkben álltak, de bizonyíthatóan nem kerültek a Bibliába). Ugyanaz az Isten ihlette ezeket a prófétákat és prófétanőket is, aki a Bibliát a prófétákon keresztül szálta. Ázóneteik nem mondtak ellent a korábban feljegyzett mennyei kinyilatkoztatásoknak.

A prófétaság

ajándékának prófétája. Mivel a Biblia figyelmeztet arra, hogy Krisztus visszajöttetele előtt hamis próféták támadnak, gondosan meg kell vizsgálnunk azt, aki állítja, hogy a prófétaság ajándékát kapta. "Éa prófétáit meg ne vessétek - mondja Pál. - Mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok! Mindentől, ami rossznak látszik, őrizkedjétek!" (1Thessz 5:20-22; v. 1Jn 4:1).

A Biblia meghatározó hány

nyelvet, amely által a prófétaság valódi ajándékát meg tudjuk különböztetni a hamis-tványtól.

1. Megegyezik-e a

próféták azenete a Bibliával? "Éa tanításra és bizonyítételekre hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, akiknek nincs hajnaluk..." (Ása 8:20) Ez az ige azt jelenti, hogy a próféták tanításának összhangban kell lennie Isten törvényével és az egész Biblia bizonyítékával. A későbbi próféták nem lehet ellentmondásban a korábbi prófétákkal. A Szentlélek soha nem mond ellent korábban adott bizonyítételeinek, mert Istennél éz nincs változás vagy változásnak árnyéka" (Jak 1:17).

2. Teljesednek-e a

javendölsei? "Miről

ismerjük meg, hogy nem az ÁR mondott egy igét? Ha egy próféták az ÁR nevében mond egy igét, de az nem tartozik meg, nem teljesedik be, azt az igét nem az ÁR, hanem a próféták mondta elbizakodottságában; ne félj tőle!" (5Mz 18:21-22 - Áj prot. ford.; v. Jer 28:9). Ha a javendölsek a próféták azeneteknek csak kis részét tartalmazják is, pontosáigukat bizonyítani kell.

3. Elfogadja-e, hogy

Krisztus testét állítja? "Erről ismerjétek meg az Isten Lelkét, [ha] valamely lélek Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van; és [ha] valamely lélek nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincsen Istentől." (1Jn 4:2-3) Ez a prófétákban jelent, mint egyszerűen annak elismerését, hogy Krisztus a földön állt. Az igazi próféták vallania kell a Krisztus testét valószínűleg a bibliai tanítás: hinnie kell Istenségét és földre szálta elötti létét, szűztől való szálta, igaz ember volt, bűntelen, engesztelő áldozat, feltámadás, mennybemenetel, kázzbenjárás szolgálatait

Ács májodik adventjé.

4. Jás vagy rossz

„Égy májodik cséket” terem-e a práfáta? A práfácia Ágy keletkezik, hogy a Szentlélek ihleti Ézaz Istennek szent embereit” (2Pt 1:21). A hamis práfátákat felismerhetjük gy májodik csékről. ÉNem teremhet jás fa rossz gy májodik cséket - mondta Jászus -; romlott fa sem teremhet jás gy májodik cséket. Minden fa, amely nem terem jás gy májodik cséket, kivágattatik, Ács tűzre vettetik. Azért az ő gy májodik csékről ismeritek meg őket” (Mt 7:16, 18-20).

Ez a tanács dntő

fontosságú a práfáta Állásának Ártákelésn. Ez elsősorban a práfáta Áletre vonatkozik. Nem azt jelenti, hogy a práfátának tákálatesnek kell lennie. A SzentÁs azt mondja, hogy ÉÉÉÁcs ember volt, hozzánk hasonlÁs termÁszetű” (Jak 5:17). De a práfáta Álet Álélek gy májodik csének, nem pedig a test cselekedeteinek kell jellemeznie (Ásd Gal 5:19-23).

Májodsorban ez az elv a

práfáta májokra gyakorolt befolyásit is Árinti. Milyen eredmÁny tapasztalhatÁ azok Áletben, akik a práfáta Ázenetét elfogadják? AlkalmassÁ teszik-e az Ázenetek Isten nÁpát a missziÁmunkÁra, hitben egy Á forrasztják-e őket (Ef 4:12-16)?

Mindenkit, aki sajít

Állás szerint a práfátásÁg ajÁndÁkÁt kapta, alÁ kell vetni a bibliai vizsgÁnak. Ha megfelel ennek a márcÁnek, bÁ-zhatunk abban, hogy valÁban a Szentlélek adta a práfátásÁg ajÁndÁkÁt annak az embernek.

Á

A PráfátásÁg Lelke egyhájunkban

A práfátásÁg ajÁndÁka

megnyilvÁnult Ellen G. White, a Hetednapos Adventista Egyház egyik alapÁtÁjának szolgÁlatÁban. Ihletett eligazÁtÁsokat kapott Isten vÁgidőben Áló nÁpe szÁjmÁra. A XIX. század első felÁnek vilÁga, amikor Ellen G. White hirdetni kezdte tanÁtÁsait, a fÁrfiak vilÁga volt. Ellen G. White-ot práfátái elhÁvatÁsa kritikus vizsgÁlat cÁlpontÁjvÁtette. KÁllva a bibliai prábÁkat, 70 Ávig vÁgezte szolgÁlatÁt lelki ajÁndÁka Ájtal. 1844-től, 17 Áves korÁjtÁl 1915-ig - halÁjÁnak ÁvÁig - tább mint 2000 ÁjtomÁsa volt. Ez idő alatt AmerÁban, EurÁpÁban Ács AusztrÁliÁban Ált Ács dolgozott. TanÁcsolt, Áj munkÁkat szervezett, prádikÁjt Ács Árt.

Ellen G. White sohasem

hasznÁlta a práfátánő megnevezÁst, de nem tiltakozott, ha májók Ágy nevezték.

Ezt a magyarázatot adta erre: "Kora ifjúságomban többször megkérdeztek tőlem: próféták vagyok-e. Mindig válaszoltam: "Nem az Ásról vagyok. Tudom, hogy sokan neveznek prófétának, de én nem tartok igazságot erre a címre... Miért nem állítottam azt, hogy próféták vagyok? Mert napjainkban sokan, akik vakmerően prófétának mondják magukat, szívesen hoznak Krisztus üzenetét; és mert az én munkám sokkal többet foglal magában, mint amit a 'próféták' szó kifejez... Soha nem állítottam, hogy próféták vagyok. Ha mások így neveznek, nem vitatkozom velük. De az én szolgálatomnak oly sok áiga van, hogy nem nevezhetem magamat másnak, mint követnek." [13]

A prófétaság
prófétiának alkalmasa. Ellen G. White szolgálata mennyiben felel meg a prófétaság bibliai feltevéseinek?

1. Egyezőség a Bibliával.

Bőséges

irodalmi termékei bibliaszövegek témáit foglalja magában, amelyekhez gyakran részletes magyarázatokat fűz. Tanulmányainak alapos tanulmányozása nyomán nyilvánvaló lett, hogy azok követelések, igazságot tartalmaznak, és teljesen megegyeznek a Szent-írással.

2. A követelések pontosága. Ellen G. White írásai viszonylag kevés követelést tartalmaznak. Néhány követés most van beteljesedőben, mások még a beteljesedésre várnak. De azok, amelyek megvizsgálhatók, nagy pontossággal beteljesedtek. Az alábbi eset Ellen G. White prófétai írásait hitelesíti.

a) A modern

spiritizmus keletkezése. 1850-ben az óppen hogy feltűnt spiritizmust - a szellemvilággal és a halottakkal való érintkezést dicsőítő mozgalmat - Ellen G. White utolsó napi családjának nevezte, és megjelölte elterjedését. Bár ekkor a spiritizmus kifejezetten keresztényellenes volt, Ellen G. White előre látta, hogy mindez megváltozik, és a mozgalom tiszteletre tesz a keresztények között. Azóta a spiritizmus elterjedt az egész világon, és milliók válnak a követőivé. [14]

Keresztényellenes

beállították megváltozott. Sokan nevezik magukat keresztény spiritistának, állítva, hogy náluk van az igaz keresztényi vallás, és csak a spiritisták azok a hitbuzgók, akik Krisztus megáldott ajándékait használják, akik betegeket gyógyítanak, és jóvábenyújtásos tudatos és fejlődő életet mutatnak be". [15] Még azt is állítják, hogy a spiritizmus megismertette a vallásos és szesz nagy rendszerrel, sőt a keresztény Bibliában több ismeretet nyújt, mint az összes értelmezés együttesen. A Biblia a spiritizmus követője. [16]

b) Szoros

együttműködés a protestánsok és a római katolikusok között. Ellen G. White életében olyan szakadók voltak a protestánsok és a római katolikusok között, amely eleve kizárt

mindennemű egyházműködést kettőjük között. Katolikusellenes beállítottság uralkodott a protestáns körökben. Ellen G. White megjövendálta, hogy a protestánsokat a közöttük bekövetkező nagyfokú változások elfogadják tőrtől a reformációt hitvallásait. Kevésbé csökkenni a protestánsok és katolikusok közötti különbségek, ami a kettőt elválasztó szakadék áthidalásához vezet.[17]

Az Ellen G. White halála

óta eltelt évek tanúi voltak az antikumenikus mozgalom keletkezésének, az Egyházak Világtanácsa megalapításának és a Katolikus Egyház Működés Vatikáni Zsinatának, valamint a protestánsoknak a reformációt korabeli prófétia magyarázatával szembeni tudatlanságának, sőt tagadásának.[18] E nagy változások válszafalakat romboltak le a protestánsok és a katolikusok között, ami egyre növekvő egyházműködéshez vezet.

3. Krisztus testje

váltságának megvallása. Ellen G. White sokat írt Krisztus életéről. Krisztus szerepe, mint Ártás Megváltása, engesztelőldozata a kereszten, és jelenlegi közbenjárás szolgálata alkotja jelszót White irodalmi munkásságát. A Jézus élete című könyve elismerten az egyik legértékesebb lelki könyv, amelyet valaha Krisztus életéről írtak, még legelterjedtebb könyve, a Jézushoz vezető út, emberek millióit vont a szoros kapcsolatba Jézussal. Ellen G. White művei világosan ábrázolják Krisztus teljesen isteni és teljesen emberi természetét. Jézus magyarázatai teljesen megegyeznek a bibliai állásponttal; nem hangsúlyozzák egyik természetet sem a másik rovására - ami annyi vitát okozott a kereszténység történelme folyamán.

Gyakorlati szempontból

tárgyalja Krisztus szolgálatát: arra tanít, hogy az olvasót bensőségebb kapcsolatba hozza a Megváltással.

4. Szolgálatának

befolyása. Több

mint egy évszázad telt el azóta, hogy Ellen G. White megkapta a prófétiaság ajándékát. Egyháza és azok élete, akik megfogadták tanácsait, tanúságtételek életének és tanításának befolyását.

évről soha nem volt

semmilyen hivatalos tisztség, nem volt felszentelt lelkész, és főről haláláig nem kapott az egyházat fizetést, befolyása jobban alakította a Hetednap Adventista Egyházat, mint a szent Biblián kívül bármely más tényező."[19] Ő volt a mozgatóerő az egyház kiadásai munkájának, iskolájának, orvosi, misszionáriusi munkájának és világszerte evangélizálásának elindításában. Így lett a Hetednap Adventista Egyház az egyik legnagyobb és leggyorsabban fejlődő protestáns szervezet.

Érdekes munkái több mint 80

könyvet, 200 traktátot és füzetet, valamint 4600 folyóiratcikket tartalmaznak.

Ezeken kívül a prófétia, naplói, közlési bizonyosajánlatok és levelei 60 000

köziratoldalt foglalnak magukban.

Meglepően sokrétű ez az

anyag. Ellen G. White szaktudása nem korlátozott szűk területre. Az Ásr egyszázezer, nevelési, családi, műveltségügyi, evangélikai, kiadói, tájékoztató, orvosi témákban is sok más területen tanácsolta őt. Talán egyszázezer Ársai a legmóltábbak a csodálatra, mivel meglétsait - amelyek kizárólag hánytább mint egy Ávszázed előtt száletett - a modern tudomány igazolta.

Ársai, amelyek

kizáróppontjában Jézus Krisztus áll, megerősítik a zsidó-keresztény hagyomány nagy erkölcsi értékeit.

Bár Ársainak nagy része a

Hetednap Adventista Egyháznak számára, számára Ársait az olvasók számára legközelebbi rötégei is értékelik. Népszerű könyvet, a Jézushoz vezető utat, tább mint 100 nyelvre lefordították, és tább mint 15 millió példányt adtak el belőle. Legnagyobb műve az Átkötetes Korok szádelme sorozat, amely száletezi a Krisztus és Sántán kizárótti nagy szádelmet a bűn eredetétől a világegyetemből való kiirtásáig.

Ársai nagy hatást

gyakoroltak sok ember életére. Nemrégiben az Andrews University gyülekezeti szolgálattal foglalkozó intézmény tanulmányt folytatott; Ásszehasonlotta az Ellen G. White könyveit rendszeresen olvasó és ezt elhanyagoló adventisták állásfoglalását és viselkedését. Ez a kutatás erőteljesen hangsúlyozta azt a hatást, amit Ársai gyakorolnak az olvasókra. A tanulmány a következő megállapításokhoz vezetett. Az olvasók szorosabb kapcsolatban vannak Krisztussal, jobban látják Isten előtti helyzetüket, és jobban felismerik, milyen lelki ajándékokat kaptak. Szívesebben írtnek az evangélikáira, és tábbbet adakoznak a helyi misszióra. Kínnyebben tesznek bizonysgot, és tábbszírvessznek rósz bizonysgtevő és evangélikai programokban. Valószínűbb, hogy naponta tanulmányozzák a Bibliát; név szerint imádkoznak emberekért; jelpolják a kizáróssági életet és naponta tartanak családi áhtatot. Jobban értékelik gyülekezetüket. Felelősséget éreznek a lelkekmentésért." [20]

Á

A prófétaság Lelke

és a Biblia. Ellen

G. White Ársai nem helyettesítik a SzentÁrst. Nem helyezhetők ugyanarra a szintre. A SzentÁrs egyedül áll, és ez az egyetlen mőce, amely Által Ellen G. White Ársait és minden egyéb Árst meg kell vizsgálni, és amelynek alá kell rendelni.

1. A Biblia a legfőbb mŰrce. Az adventisták teljes mŰrtékben vallják a reformációt sola scriptura elvét; azt, hogy a Biblia saját magát magyarázza, és egyedül a Szentírás minden tanítással alapja. Az egyház alapját a Biblia tanulmányozása alapján alakították ki hitelveiket; nem Ellen G. White látomásain keresztülfogadták el ezeket a tanításokat. A hitelvek kialakításában Ellen G. White fő szerepe az volt, hogy segítsen a Biblia megértésében, és megerősítse azokat a megállapításokat, amelyekre a Biblia tanulmányozása által az adventisták eljutottak.[21]

Ellen G. White hitte és tanította, hogy a Biblia végleges irinyelv az egyház számára. Első könyvében, amelyet 1851-ben adott ki, ezt mondta: "Kedves Olvasó! Figyelmedbe ajánlom Isten szavát, hogy az legyen hited és cselekedeteid egyedüli zsinortéke. Ez az Ige fog megvédeni minket." [22] Ellen G. White soha nem változtatta meg ezt a nézetét. Hosszú évekkel később ezt írta: "Igazán Isten az emberekre bízta azt az ismeretet, amely szükséges az evangéliumhoz. A Szentírás Isten akaratának hiteles, védhetetlen kinyilatkoztatásaként kell elfogadnunk. A Szentírás a jellem mŰrcéje, tanításaink zsinortéke és tapasztalataink próbaköve." [23][24] 1909-ben az egyház generál konferenciáján tartott utolsó beszédében Ellen G. White kinyitotta a Bibliát, felemelte az egybegyűltek előtt, és ezt mondta: "Testvérek, ajánlom nektek ezt a könyvet."

Végszül azoknak a hívőknek, akik írásait a Biblia kiegészítésének tartották, ezt írta: "Vettem a drága Bibliát, és kárát tettem néhányszor a Bizonyítékok az egyháznak című könyvekből, amelyeket Isten adott az ő népének. Ti nem vagytok jertások a Szentírásban. Ha Isten igéjét azzal a vágygal kutattátok volna, hogy eljertek a bibliai irinyelvet, és hogy eljussatok a keresztényi tanításokhoz, nem lett volna szükséges a Bizonyítékok. Mivel azonban nem igyekeztetek megismerni Isten ihletett könyvét, Ő egyszerű, közvetlen bizonyítékokkal próbált szólni hozzátok, hogy felhívja figyelmeteket az ihletett igékre, amelyeknek nem engedelmességtelenség, és hogy tiszta és magas tanításaihoz szabott útra állítsátok lábaitokat." [25]

2. A Bibliához vezető útmutató. Ellen G. White-nak az volt a célja a műveivel, hogy visszavezesse az embereket a Bibliához. "Nem sok figyelmet szenteltek a Bibliának - mondta -, ezért az Írás kisebb világosságot adott, hogy az embereket a nagyobb világossághoz vezesse." [26] "Isten Igéje - írta - elegendő ahhoz, hogy megvilágosítsa a legeltompultabb elmét is, és azt azokat is megörthetik, akik vágyanak a megértésére. Ennek ellenére vannak, akik vallják ugyan, hogy Isten Igéjét tanulmányozzák, de a legvilágosabb tanításokkal ellentétben élnek. Hogy ne legyen az embereknek mélység, Isten világos, félreérthetetlen bizonyítékokat ad, hogy visszavezesse őket az Igéhez, amelynek követését elhanyagolták." [27]

3. Útmutató a Biblia megértéséhez. Ellen G. White a Biblia világosabb megértéséhez vezető útmutatónak tekintette írásait. "Isten a Bizonyítékok által nem tárt fel új igazságot, csupán azokat a nagy bizonyítékokat tette egyszerűbbá, és állította az emberek elé,"

amelyeket májkorában kinyilatkoztatott. Mindezt azért tette, hogy felbressze őket, és lelkükbe vesse azokat az igazságokat, hogy ne legyen semmi kétség." "Azért bizonyítottam, hogy az emberek nem az a céljuk, hogy világgosságot adjanak, hanem az, hogy minden ember lelkébe vessék a máj kinyilatkoztatott, ihletett igazságokat." [28]

4. Átmutatás a Biblia

elveinek alkalmazásához. Számos ártás a bibliai tanácsokat a mindennapi életre alkalmazza. Ellen G. White kijelentette, utasításokat kapott azáltal, hogy elvek szövegében az ártásban való kinyilatkoztatásra, és ugyanakkor egyes szemlélyek tővedése, büntetési az őket fenyegető veszélyek megnevezésére, hogy mindenki intést, dorgálást, illetve tanácsot kapjon". [29] Krisztus ilyen prófétikus eligazítást árt egyháznak. Ahogy Ellen G. White megjegyezte: "Az a tény... hogy Isten az Ige által kinyilatkoztatta akaratát az embereknek, nem teszi szakságtelenné Szentlelkének állandó jelenlétét és eligazítását. Ellenkezőleg! Megvilágítsa az őt árt meg a lélek segítségével, hogy szolgáljon feltárja az igét, s a lélek megvilágítsa, és gyakorlatilag tegye az Ige tanításait." [30]

A hávőnek számára

kihívás. A

Jelenések könyvének az a próféciája, hogy "Jézus bizonyítottam" a földtől a nélműnek utolsó napjaiban "az a próféta, a Lelke" által fog megnyilatkozni, mindenkit felszólít, hogy ne legyen kétségbeesés az ő hitetlen, hanem "mindent megpróbáljon", és "ami jött, azt megtartsa". Sokat nyerhetünk - vagy veszhetünk - attól, hogy megpróbáljuk ezt a Biblia által rendelt vizsgálatot. Jászfát kijelentette: "Bázzatok az Ártásban, a ti Istenetekben, és megerősítettek; bázzatok az ő próféciájában, és szerencsések lesztek!" (2Kor 20:20). Szavai ma is igazak.

Á

Lábjegyzet

1.

Á

A dőlt betűs kiemelések az eredeti szövegben nem szerepel.

2.

Â

Bibliai példákat a női próféciákra lásd 2Máz 15:20; Bír 4:4; 2Kir 22:14; Lk 2:36; ApCsel 21:9

3.

Â

Frank B. Holbrook, "The Biblical Basis for a Modern Prophet", 1. oldal (Tírt dokumentáció, Ellen G. White hagyaték, H. N. A. Generálkonferencia, 6840 Eastern Ave, NW, Washington, D. C. 20012). V. Jemison, A Prophet Among You (Mountain View, CA; Pacific Press, 1955), 52-55. oldal

4.

Â

LÃ¡sd Holbrook, â€žModern Prophet", 3-5. oldal

5.

Â

Sajnos, a keresztÃ©ny kor krÃ¡nikÃ¡ja nem teljes.

6.

Â

Gerhard Friedrich, â€žProphets and Prophecies in the New Testament", Theological Dictionary of the New Testament, 6/859. oldal

Â

Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7/812. oldal; T. H. Blincoe, "The Prophets Were Until John", Ministry, melléklet, 1977. július, 24 L oldal; Holbrook, "Modern Prophet", 8. oldal

10.

Â

James Moffat, Expositor's Greek Testament, szerkesztő W. Robertson Nicoll, 5/465. oldal

11.

Â

"Spirit of Prophecy", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 1412. oldal. Azokban, akik várják a második adventet - mondta Pál -, annyira megsilárdult a Krisztusnál való tanítása, hogy nem szűkítik az ajándékok

nőlkő (v. 1Kor 1:6-7).

12.

Â

Uriah Smith, "Do We Discard the Bible by Endorsing the Visions?" Review and Herald, 1863. január 13., 52. oldal, a Review and Herald 1977. december 1-i számának 13. oldalán idézve

13.

Â

White, "A Messenger", Review and Herald, 1906. július 26., 8. oldal. "Az Őr kőveté" c. met ihletésre adta (i. m.)

14.

Â

White: Tapasztalatok és Ijtomások, 26. oldal (jugoszláv kiadás)

15.

Â

J. M. Peebles, "The Word Spiritualism Misunderstood", Centennial Book of Modern Spiritualism in America -mû mûben (Chicago IL; National Spiritualist Association of the United States of America, 1948), 34. oldal

16.

Â

B) F. Austin, "A Few Helpful Thoughts", Centennial Book of Modern Spiritualism, 44. oldal

17.

Â

White: A nagy k zdelem (Advent Kiad s, Budapest, 1991), 507., 523-524. oldal

18.

Â

A D jniek  s a Jelen sek k nyv nek t rt nelmi szeml let r l, amely a protestantizmust uralta a reform ci t  a XIX. sz zadig, l sd Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 2-4. k tet. L sd a 12. fejezetet is.

19.

Â

Richard Hammill, "Spiritual Gifts in the Church Today", Ministry, 1982. június, 17. oldal

20.

Â

Roger L. Dudley and Des Cummings, Jr., "A Comparison of the Christian Attitudes and Behaviors Between Those Adventist Church Members Who Regularly Read Ellen G. White Books and Those Who Do Not", 1982, 41-42. oldal. A Church Ministry Institute, Andrews University - Bernien Springs, Michigan - kutatási jelentés. A felmérés során az Egyesült Államok 193 gyülekezetéből 8200 tagot kérdeztek meg.

21.

Â

Jemison, A Prophet Among You, 208-210. oldal;
Froom, Movement of Destiny (Washington, D. C., Review and Herald, 1971), 91-132. oldal; Damsteegt, Foundation of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 103-293. oldal

22.

Â

White: Tapasztalatok Ács IÁjtomÁjsok, 39. oldal
(jugoszlÁjv kiadÁjs)

23.

Â

White:A nagy kÁ¼zdelem, 10. oldal

24.

Â

William A. Spicer, The Spirit or Prophecy in the Advent
Movement (Washington, D. C.; Review and Herald, 1937. 30. oldal

25.

Â

White, Testimonies, 5/664-665. oldal

26.

Â

White, An Open Letter, Review and Herald,
1903. január 20., 15. oldal, megjelent White, Colporteur Ministry című
könyvében (Mountain View, CA, Pacific Press, 1953), 125. oldal

27.

Â

White, Testimonies, 5/663. oldal 28., i. m. 665. oldal

28.

Â

I. m.

29.

Â

I. m. 660. oldal

30.

Â

White: A nagy kÃ¼zdelem, 11. oldal